

Olv.: Mtörv 26,4-10 – Róm 10,8-13 – Lk 4,1-13

Jézus megkísértése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Hamvazószerdán elkezdődött a nagybőjti szent negyven nap. Lelkünk megújulására kaptuk ezt a lehetőséget. Az ember keressen új távlatokat. Életét állítsa az isteni perspektívákba. Jézus segít nekünk abban, hogy ne elégedjünk meg csupán e világi távlatokkal. Egyéni életünkről van szó, közösségünkről, nemzetünkről, Európáról, az egész emberiségről. Kérdés az, rádöbbenünk-e arra, mire hív bennünket az Isten?

Nézzünk önmagunkba, tartsunk bűnbánatot.

Könyörögjünk

Mindenható Istenünk add kegyelmedet, hogy a nagybőjti szent időszak évenként visszatérő gyakorlatai által egyre jobban megismerjük Krisztus életének titkait és méltó keresztény életünkkel igazodjunk hozzá, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké.

+ **A M E N** +***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! Az ember számára mindig nagy lehetőség, ha megújulhat. Lelki gyógyulásnak is nevezhetjük, mert ez a fogalom még közelebb kerül a lelkünkhöz. Az ember saját életében ezt a legkézzelfoghatóbban akkor tapasztalja, amikor megmenekül valamilyen bajból, vagy meggyógyul egy betegségből.

Lelki megújulásunk lehetőségét kínálja föl ez a szent negyven nap.

Beteg a lelkünk, baj van azzal a kultúrával is, amelyben kialakítottuk életszemléletünket. Csak akkor gyógyulhat meg a lelkünk, ha visszaállítjuk kapcsolatunkat azzal, Aki élteti lelkünket. Béküljünk ki Istennel, találjunk vissza Krisztushoz. Vegyük ezt komolyan, mert eljutunk odáig, hogy gúny tárgyává tesznek bennünket. A hitetlenek már azt tartják, hogy az ember nem is kétnemű lény és úgy állítják be, mintha a keresztények szemléletével hadakoznának, holott az ember természetes, egészséges életszemléletét rombolják le. Talán le is akarják rombolni.

Találjunk vissza Istenhez, hogy meggyógyuljon a lelkünk. Egy kultúra is csak addig létezik, ameddig éltető kapcsolatban van azzal a titokkal, ami létrehozta. A mi keresztény kultúránk, az európai kultúra, a civilizált világ kultúrája az Isten szavára épül, a tízparancsolatra, Jézus hegyi beszédére, hogy az újszövetségi megfelelőjét hangsúlyozzam. Egy kultúra haldoklik, ha megszűnik kapcsolata az őt létrehozó titokkal, forrással.

Amikor ezen az ideji nagybőjten megújulásról beszélünk, akkor a mi egyéni életünk megújulására gondoljunk. De gondoljunk családjaink, nemzetünk, a kereszténység megújulására is. Mindez abba a kultúrkörbe tartozik, amit Isten ajándékaként kaptunk.

Ebben az Isten-ember kapcsolatban olyan értékek jöttek létre, amelyre a modern világ épülhetett. Közben ez a modern ember eljutott egészen az istentagadásig. Lassan elege lesz Istennek az ember kivagyiságából és újra nagyobb erővel kezébe veszi a világot, mert az Isten szereti az embert és nem engedi, hogy az ember elpusztítsa önmagát.

Jézus elkezdí működését és a pusztába megy, a pusztába, ahonnan nem lehet elmenekülni. A pusztába, ahol hatalmas a csend és ahol hallható az Isten szava.

Nagyon tanulságos Jézusnak ez a pusztai kimenetele. A Jordántól indul el Jézus, - ahogy hallottuk az evangéliumban, - onnan, arról a helyről, ahol megkeresztelkedett, ahol Isten kinyilatkoztatta, hogy Jézus az ő szeretett Fia és azért küldi a világba: - hogy őt hallgassátok. - Jézus elmegy a pusztába, hogy ezt a messiási küldetését az Istennel való bensőséges kapcsolatban elmélyítse. Arról van szó, hogy Isten belenyúl az ember történelmébe, átalakítsa a világot Jézus Krisztus által. Ez isteni gondolat, nem az ember találta ki. Jézus ezt a messiási küldetését mélyíti el itt a pusztában.

Jusson eszünkbe az a gyönyörű ószövetségi gondolat, amikor Isten arról beszél:

- Jahve megmenti az ő népét az egyiptomi fogságból és negyven éven keresztül vándoroltatja a pusztában, hogy aztán odaadja neki az ígért földjét. Ezt a tejjel-mézzel folyó országot, amit így fejez ki - ***Kivittelek a pusztába, hogy a lelkedre beszéljek!***

Isten most a nagybőjtben azt akarja, hogy kimenjünk a pusztába, mert a lelkünkre akar beszélni.

Isten azt akarja megértetni velünk, hogy többre születtünk.

Mi nem csupán e világ fiai vagyunk, mi nem elégedhetünk meg azzal, hogy e világi terveink, e világi perspektívánk legyen csupán.

Isten azt akarja, hogy szemléletváltás történjen.

Nagyobb távlatokba állítsuk be az életünket, akkor az e világi életünk és e világi tevékenységünk is másmilyen lesz. Akkor nem kell féltetni a világot az embertől. Ma féltetni kell tőlünk a világot. Ma féltetni kell az embert a másik embertől. Ha képesek vagyunk új távlatokat nyitni, azokat a távlatokat, amiket az Isten ajánl nekünk, akkor megmenekül a világ és megmenekül az ember.

A pusztá- ahogy itt a jézusi történetből halljuk, - ***az a hely ahol a gonosz is jelen van*** és nem lehet előle elmenekülni. Be kell látnunk, hogy a gonosz jelen van a mi életünkben, a mi zavarainkban, a mi meneküléseinkben, a mi zajainkban. A gonosz szembenéz velünk, csak egy tükröt tegyünk magunk elé, mert bennünk lakik és nem tudunk elmenekülni előle. Ez a gonosz hajszol minket lármába, zűrzavarba, hogy ne halljuk az Isten hangját. Hányszor tapasztaljuk azt, hogy együtt vannak emberek és valaki szólni akar. Beszél és nem lehet hallani a hangját, mert akkora zaj van, mert senki se figyel rá.

Az ember menekül önmaga elől, mert úgy gondolja, hogy csak úgy viselhető el az a sok-sok lelki teher, amit az ember magára vesz rossz döntéseivel, hogy nem akar róla tudni. Nem a bűnök hiányoznak a világból, *hanem a bűntudat*. Nem a bűnök hiányoznak az életünkből, sajnos ott vannak, a bűntudat. Nem lehet elmenekülni előle. Ami csodálatos ebben az evangéliumi történetben az, hogy Jézus nemcsak szemtől-szembe találkozik a gonosszal, hanem le is győzi. Ez az, ami bátorítást adhat nekünk. A gonosz a mi esendőségünket használja ki.

Jézus esetében azt mondja: Ha Isten Fia vagy, ha úgy van, ahogy azt az Atya kinyilatkoztatta, akkor most nyilatkozz meg, mint az Isten Fia, a kövekből legyen kenyér.

Legyen egy messiási jelenet, ugorj le a templompárkányáról, ott lesznek az angyalok és fölfognak. Mindenki hinni fog Benned. Téged csodálnak. A hatalmat is odaadom Neked, ha leborulsz előttem. Akkor valóban kinyilatkoztathatod a világnak, hogy te vagy az Isten Fia. Csakhogy ez nem a messiási út. Ez egy e világi gondolkodás. **Jézus nagyon egyszerűen válaszol: "Írva van."** Szembe állítja vele az Isten akaratát. Ne te mond meg, hogy mit kell Nekem tenni. Ez a gonosz kísértése, hogy ő mondja meg, mit tegyünk. A kísértésekben mindig erről van szó, hogy ő tudja, hogy mire vágyunk, mire van nekünk szükségünk. Ő a norma, aki hozzá igazodik, az normális ember. Ez az e világiság normája. Jézus azért jött, hogy ezt az e világi gondolkodást megváltoztassa. Ezt a világot egy új szemlélettel ajándékozza meg. A norma nem az, amit a gonosz mond. **A norma ez: "Írva van!"**

Testvérek!

Nagyon tudatosan szembesüljünk ezekkel a kérdésekkel.

Hallatlan ajándék számunkra az, amit Jézus lelki táplálékul ad.

A megmentésünk útja ez, a megváltásunk útja, a szűk út, amit Jézus is választ.

A szenvedés útja, az embert szolgáló Isten Fiának az útja.

Nincs más út. A másik út a kárhozatba vezet.

Ezen a mai napon, nagyböjt első vasárnapján engedjük közel ezt az isteni üzenetet. A szívünkre akar beszélni az Isten. Meg akar menteni bennünket. Ugyanazok a kísértések érték Jézust a működése során is, mint itt először. Minket ugyanezek a kísértések érnek nap mint nap, mint az első kísértés: a kenyér. Ez misztikus szó. A mindennapi kenyérre hivatkozva, hányszor bocsátották árúba az emberek a lelküket.

Nemcsak kenyérrel él az ember!

Most annyit beszélnek kenyérgondról és másfajta problémákról, egyre inkább halljuk azt, hogy a lelkünk beteg. Nem a kenyér a legnagyobb probléma, hanem ahogy gondolkodunk önmagunkról, ahogy gondolkodunk a világról. A Duna televízió adásában elvittek bennünket a Kárpátok környékére egy kicsinyke székely faluba, ahol az emberek nagyon nehéz körülmények között élnek és nagyon szegények. Az egyik család arról beszélt, hogy nekik a havi bevételük magyar pénzben 6000.- Ft és ők boldogok. Előteremtik mindazt, ami a mindennapi kenyér. Az sem probléma, hogy a gyerekeik 4 km-t gyalognak az iskoláig oda meg vissza és ezek a gyerekek boldogok. Igaz, így köszöntek el ott a televízió stábjától, mikor elindultak a térdig érő hóban: "Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus." Itt van, ez a legfontosabb táplálék.

A gonosz azt kérte Jézustól, hogy viselkedjen úgy, ahogy az emberek elvárják tőle, tegyen csodát. Észre sem vesszük mindennapi gondolkodásunkban a hamis istenképet. Ha Jézus teljesíti azt, amit a gonosz kér, akkor ez azt jelenti, hogy Isten az a valaki, aki azt teszi, amit az ember kér tőle. Isten mindig a javunkat akarja, de a helyes istenkép nem ez. Az ember azt az Istent imádja, akit ő szolgál, az ember szolgál. A gonosz ezt fordította meg. A hamis istenkép vette el a kereszténységünk erejét. Babonás kereszténységünk van. Isten akkor van, ha megteszi azt, amit kérek tőle. Ha nem, akkor talán nincs is. Úgy gondoljuk, ha az ember valamire jut, ha valahova eljutott és még hatalom is van a kezében, akkor elérte azt, ami az ember életét kiteljesíti. Nem ettől szenvedünk, hogy a hatalommal visszaélnék? Nem lehet a hatalommal élni isteni gondolatok nélkül. Kevés szentnek sikerült a hatalommal helyesen élni azért, mert a hatalom arra való, hogy az embert szolgálja.

Testvérek!

Újuljon meg külön-külön mindegyikünk élete. Higgyünk abban, hogy egyéni életünk megújulása a legnagyobb ajándék a világ számára. Mentsük meg az ember életét őszinte bőjtöléssel, őszinte imádkozással és őszinte jótekönykodással.

Ha bőjtölünk, akkor Isten szava iránt érdeklődünk.

Ha többet imádkozunk,

akkor nem az ember énje van a középpontban, hanem az Isten.

Ha jótekönykodunk, akkor azokat az anomáliákat igyekszünk megszüntetni, amit az emberi hatalom ezen a földön oly ijesztően jelenít meg.

Újuljunk meg!

+ **A M E N** +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Idézzük vissza azt, amit ma hallottunk az ószövetségi Szentírásból. A zsidóknak természetük legelejét mindig fel kellett ajánlani az Úrnak, hogy sohse feledkezzenek el arról, hogy mit tett értük az Isten. Megszabadította őket a fogságból és nekik adta a földet, a földnek azt a részét, amit ők Kánaánnak mondtak. Gondoljunk erre most, amikor oly sokat foglalkozunk a kenyérgondjainkkal, hogy bizony többször kellene megköszönni Istennek az életünket, a lehetőségeinket és ezért hálát adni.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Istenünk, te mennyei kenyérrel tápláltál minket. Ettől növekszik hitünk, éled reményünk, erősödik szeretetünk. Kérünk taníts meg, hogy Krisztusra az élő kenyérre éhezzünk és élni tudjunk minden igéből, amely ajkadról származik, Krisztus, a mi Urunk által.

+ **A M E N** +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Közeledik az Irgalmas Rend alapítójának, Istenes szent János Atyánknak az ünnepe, március 8.-a. Erre figyelemfelhívással készülünk. Előtte 9 napon át este az ő ereklyéjét kitesszük az oltárra és jelenlétében imádkozunk azért, hogy mi túl tudjuk élni azokat az atrocitásokat, amik érik a magyar gyógyítószolgálatot. Elfelejtették, hogy Magyarországon a kórházi gyógyítószolgálatot az Irgalmas Red alapította.

Nagyobb megszorítások történnek, mint más kórházak esetében. Istenes szent János Atyánkhoz imádkozunk, mert úgy néz ki, hogy emberi segítség már nincs.

+ **Á L D Á S** +